

a Constantiensibus. Mireris, si scias vehementissimum animum Michaelis Sanderi, iam nouiter facti canonici Const^{ant}antiensis: quem audio propediem iturum Romanum postquam intellexit nouum ²⁰ Pont^{ificem} Ro^{manum} electum.

Abitum Oecolampadii a Basilea miror, cum intelligam eum illic bene audire. Et quo tandem se proripet bonus ille vir? Tu perges esse tui similis, paraphrastes quietus, pacificus. Quod ad te attinet, nihil audio preter hoc vnum, quod sint quidam qui te suae ²⁵ imprudentiae velint esse complice, nempe inconsultae temeritatis propugnatorem. Quod vt te facere nolim, ita negotio Euangelico sinceriter te adesse, quod ipse facis, adhortor. De processu tragœdiae nostrae fortassis plura alias. Optime vale, et Botzhemum tuum tibi commendo. Ex Const^{ant}antia 3. Decembr 1.5.2.3. ³⁰
Tuus ex animo Io. Botzhemus.

Verae theologiae et optimarum literarum restauratori incomparabili, D. Erasmo Roterodamo, domino et patrono suo colen-dissimo.

1402. To JOHN MORE.

Commentarius in Nucem Ouidii, f^o. A².

<Basle. >

Lond. xxix. 26 : LB. i. 1189.

<c. December 1523. >

[The preface to a commentary on the allegorical and moral poem *Nux*, attributed to Ovid. The work was completed in November (Ep. 1397. 12-13), and was published with Prudentius (Ep. 1404) by Froben in 1524 (a), for the spring fair at Frankfort (cf. VE. 380); but no other edition by any of Erasmus' authorized printers seems to be known, until the commentary was included with his other educational treatises in vol. i of the Basle *Opera*, 1540, p. 999 (β). The text in Lond. has many deprivations which are corrected in LB. and are not worth recording: but the variant at the end may point to a revised edition which I have not been able to trace. In addition to the mention in Ep. 1397. 13, it seems probable that, as the book was printed straight forward, without an initial sheet, this preface is earlier than Ep. 1404, which comes on sheet D.]

For John More and his sisters see the notes to Ep. 999.]

ERASMVS ROTERODAMVS OPTIMAE SPEI ADOLESCENTI
IOANNI MORO S. D.

NE pro xeniolis vestris, ne pro tot tam amicis epistolis nihil omnino videar reponere, suauissime Ioannes, mitto Nucem—ne sperne munusculum—sane quam elegantem, nimirum Ouidianam: quanquam alioqui munus nec omnino pusillum mittere videri possit, qui totam mittit arborem, nec vile qui tam facundam. Ne vero ⁵ mireris apud Ouidium loqui Nucem Latine, quum apud Lucianum tam diserte litigent vocales, apud Homerum loquatur Argos nauis, idque carmine. Tantis per igitur dum haec legis, esto Pythagoricus, vt credas et arboribus animum esse; lingua addidit Naso, vel

1402. TIT. DES ante ERASMVS add. β.

i. tam om. β.

1401. 21. Pontificem] Clement VII was elected, on 19 Nov. 1523: see Pastor ix. 242.

22. Abitum Oecolampadii] In Oct. it had been reported, apparently without foundation, that he was leaving Basle,

because Erasmus was making his position difficult (Zw. E². 319; but see Ep. 1384 introd. and l. 54). In Jan. 1524 Pirkheimer writes congratulating him on his decision to stay (Oec. E. ii. 4).

10 reddidit potius : nam et olim in Dodona quercus aedebant oracula. Mihi, tametsi iampridem ab hoc genere studiorum alienissimo, libuit carmen tam festiuum et eruditum addito commentariolo commendare studiosis. Nec me fallebat fore qui protinus suclamarent plane iuxta Graecorum vetus prouerbium, τὸν παλιμπαδα γέροντα redisse 15 ad nuces. Ego sane nec pueris inutile nec seni cuiquam indecorum arbitror huiusmodi nucibus ludere, talique laxamento ingenii lassitudin ex seriis studiis contractam reificere.

Caeterum quid alii dicant, non magnopere labore. Tibi, mi Ioannes, persuasum esse velim praclarum artificem vbiue sui 20 similem esse, seu colossum fingat, seu semipedalem statuam, siue Iouem pingat, siue Thersiten, siue aeri vulgarique saxo insculpat imaginem, siue gemmis aut auro ; nisi quod in materia vili minuta que maior est artis admiratio. Laudata est Nasonis Medea, sed videbis et in Nuce Nasonem esse. Illic materia suppeditabat eloquentiam, ac bona pars laudis erat decidenda Graecis, qui toties tractarant idem argumentum. Hic quicquid est laudis ingenio poetae debetur. Evidem non sum is qui soleam de eadem fidelia plures dealbare parietes : attamen et tu candidus videberis et ego minus ingratus, si Nucem hanc, cuius fructum natura fecit in 30 quatuor partes sectilem, si minus placet arborem findere, Margaritae, Elizabetae, Ceciliae, dulcissimis sororibus tuis, et harum sodalitio felici Gygiae, voles esse communem ; quae me toties epistolis suis lacescant, tam sanis argutisque sensibus, tam castae Latinitatis, vt his nostris aegre persuadeam ipsarum Marte confectas, quum id 35 habeam compertissimum.

Proinde quorsum attinet hortari te, mi Ioannes, vel ad literarum studium vel ad virtutem, quum tali praeditus indole domi patrem habeas, quum eruditonis omnibus numeris absolutum, tum omnis probitatis et integritatis perfectissimum exemplar, a quo degenerare 40 turpissimum fuerit ? praesertim quum ab illo nihil non affatim praestetur quod conducere possit ad te omni ornamentorum genere perpoliendum. Latere non potes, praelucet tibi paternae famae splendor, quem aut summa cum laude referas oportet, aut summo cum dedecore fallas omnium de te expectationem.

45 Quanquam et sororum aemulatio tibi cessanti poterat acre calcar addere. Quarum comitatem, modestiam, pudicitiam, simplicitatem, mutuam concordiam si quis contempletur, treis iuret esse Charites ; si varias musicorum organorum species scite tractantes videat, si per omne genus autorum vtriusque linguae velut apiculas quasdam 50 volitantes consideret—hic annotantes aliquid quod imitantur, hinc decerpentes insigne dictum quod in mores transferant, hinc lepidam aliquam historiolam ediscentes, quam inter sodales referant—, dicas Camoenas in amoenissimis Aoniae campis suauiter ludentes, flosculos et amaracum concinnandis sertis colligere. Certe sic omnibus 55 animorum dotibus ornatae sunt, vt formae gratia, quamvis eximiae, minimum adferat commendationis. Hae velut ex composito sic properant in hoc laudis stadio, quasi fratrem velint a tergo relinquare. Quo magis oportet te meruos omnes ad cursum intendere, vt

21. Thersitem β.

14. prouerbium] See *Adag.* 435,6. construction ; which has lost itself in
52. dicas] *dicat* is required by the wandering on.

quoniam illas natura priores in hoc stadium induxit, vt pote te grandiusculas, intentione studiorum anteueratas. Tum illis cum 60 Cornelia Gracchorum matre certamen erit, quae sexum suum gemina laude decorauit, tum pudicitiae tum eloquentiae : tibi cum patre, quem aequasse satis opima laus fuerit, et tamen ille nihil malit quam vinci. Verum haec alias fortasse tempestiuus. Nunc ad Nucem.

65

1403. TO FRANCIS I.

Vienna MS. 8987, f. 35 v°.

Horawitz ii. 4.

Basle.

17 <December> 1523.

[The ms. is a volume in the Nationalbibliothek at Vienna. It contains various compositions by Claudio Cantiuncula (Ep. 852, 8on), including besides this a few letters of his, which are printed by Rivier and Horawitz in CE; and is apparently in Cantiuncula's handwriting throughout. As he had been the carrier of Ep. 1375, and was now at Basle, the occurrence of this letter among his own is easily explained. He also made a French translation of it: which follows in the manuscript.

As the main topic here is the presentation of the Paraphrase on Mark (Ep. 1400), Francis' copy of which bears the date 18 Dec. 1523 in Erasmus' autograph, it is clear that the month-date in this manuscript is an error for *Ianuarius*. This is confirmed by the French translation, which concludes: 'De Basle ce xvii^e de Decembre l'an mil cinq cens trente trois'. The further inaccuracy there in the year-date reflects upon Cantiuncula's standards as a copyist; and the additional nasal in a few words is obviously due to him.

Erasmus wrote at the same time to Budaeus: see Ep. 1439. 1-3.]

LITTERE ERASMI AD REGEM FRANCORVM.

CHRISTIANISSIME Rex, equidem mangnopere cupiebam ista naturae tuae benignitate vere regia et singulare erga me fauore tuae maiestatis, quem non promereor, propius vti, nisi haec temporum tempestas obsisteret votis nostris. Sed spero futurum vt Deus propitius det nobis aliquam serenitatem post hos tumultus, idque 5 breui. Interim pignus quoddam huius mei in te animi, mitto Paraphrasim in Marcum Euangelistam, vt quatuor Euangelia fusius per nos explicata, titulo quatuor preciuporum orbis monarcharum quatuor mundi partibus commendentur. Nam Matheum iam pridem dicaram Cae-sari, tibi nunc Marcum; Lucam dicaui Regi 10 Anglorum, Ioannem Ferdinando Caroli germano. Opto autem votis ardentissimis a domino Iesu, in cuius manu sunt corda regum omnium, vt quemadmodum codex Euangelicus iam iungit vestra nomina, ita breui spiritus Euangelicus eterna concordia iungat animos vestros. Scio tuo ingenio nihil esse clementius, sed bellum per se 15 res est parum clemens. Scio per te non stare quominus coeat pax, quam suspirant omnes boni; sed bona spes est futurum vt Caesaris animum Deus flectat ad moderationia consilia. Id expedit et vestre felicitati, quo magis constabiliter et efflorescit mutua concordia, et totius orbis tranquillitati.

Nos nihil aliud possumus quam optare que sunt optima. Quae

20

1402. 64. Nunc ad Nucem a LB: Interim vale Lond.

1403. 7. Marcum] Ep. 1400.

9. Matheum] Ep. 1255.

10. Lucam] Ep. 1381.

11. Ioannem] Ep. 1333.

12. corda regum] See Prov. 21. 1, and cf. Ep. 964. 10-11.